

ŽUPNE OBAVIJESTI

- 25.1. PONEDJELJAK – Obračenje sv. Pavla, blagdan**
– 7.30 + Grđan Stjepan i Ana god., Skupnjak Đuro
- 26.1. UTORAK – Sv. Timotej i Tit, biskupi; spomendan**
– 7.30 + Tomić Mijan i Manda
- 27.1. SRIJEDA – Sv. Anđela Merici, djevica; spomendan**
– 7.30 + Mišak Ana, Ivan i obitelj
- 28.1. ČETVRTAK – Sv. Toma Akvinski, prezbiter i crkveni naučitelj; spomendan**
– 7.30 + Grozdek Stjepan
- 29.1. PETAK – 7.30 + na nakanu**
- 30.1. SUBOTA – 11:00 sati: krštenje: Pavel Mikolašević**
– 17.00 – skupna sv. misa:

+ Čajavec Ana god. i Ivan; + Đunđek Petar god. i Milica; + Hrman Ivan god. i Franjica; + Ivan Smodek; + Makšan Justina god. obitelj Vlahović; + Mišak Danica god., roditelji Mišak; + Anđela Skupnjak; + Anđela Kosec; + Skupnjak Petar, Milčevski Marija i Drožđek Antonija; + Novak Marija i Ćiril; + Šagi Viktor i Marija, ob. Novosel; + Skupnjak Franjica god. i Petar; + Kosec Stjepan god. i Agata; + Višnjic Branko god., Hren Blaž i obitelj; + Višnjic Ana god. i Franjo, Stjepan Novosel; + Novosel Stanislav, Mihael i Marija Bogović; + Perši Josip; + Vugrinec Ivan; + Jerešić Ivica god., + Dragutin i Franjica Magić, Kristijan Šarko; + Pavičić Agata; + Perak Augustin

31.1. 4. NEDJELJA KROZ GODINU

7.30 – župna sveta misa

9.30 + Žmuk Ana god.

11.00 + Mišak Danica

TISAK: župni listić, Glas Koncila, MAK

- sutra, 25.1. završava Molitvena osmina za jedinstvo kršćana.

Stradalima u potresu i dalje je moguće pomoći uplatom na račun

Hrvatskog Caritasa:

HRVATSKI CARITAS, KSAVERSKA CESTA 12A, ZAGREB; KOD
PBZ (PRIVREDNA BANKA ZAGREB)

IBAN: HR0523400091100080340, POZIV NA BROJ 12 20

ili pozivom na donacijski telefon: 060 90 10 (6,25 kn po pozivu – PDV uključen)

Župa Majke Božje Snježne - Trnovec

ŽUPNI LISTIĆ

Godina XIII.

Broj 9 (629)

24. siječnja 2021.

3. NEDJELJA KROZ GODINU

NEDJELJA RIJEČI BOŽJE

Prvo čitanje: Jon 3, 1-5.10

Psalam: Ps 25, 4b-7bc.8-9

Drugo čitanje: 1Kor 7, 29-31

Evangelje: Mk 1, 14-20

*Sveto pismo nam je dano kao putokaz
koji će nas voditi kroz tmine zemaljskog života*

— Sv. Grgur Veliki

Urednik: Tin Jurak; Odgovara: Hrvoje Damiš; žpk.; mob: 098 9678 518;
siječanj, 2021.; Široke Ledine 4, Trnovec; web: www.zupa-trnovec.hr;
e-mail: zupnilistic.trnovec@gmail.com, info@zupa-trnovec.hr

S RIJEČJU BOŽJOM KROZ ŽIVOT

30. rujna 2019. godine u Vatikanu, na spomen svetog Jeronima, papa Franjo je u apostolskom pismu „Aperuit illis“ odredio da „Treća nedjelja kroz godinu bude posvećena slavljenju, razmišljanju i širenju Božje riječi“. Time je papa želio naglasiti važnost Božje riječi u liturgiji, ponajprije u euharistiji, ali i potrebu za osobnim susretom sa Svetim pismom. Želi nas potaknuti na izlazak iz individualizma i da se čitajući i slušajući Božju riječ uvijek iznova rađamo za ljubav.

Svi sveci i blaženici bili su svjesni važnosti Svetog pisma pa tako i blaženi Alojzije Stepinac koji je jednom prilikom rekao: „Više vrijedi jedna stranica Svetog pisma, nego svi romani svijeta!“ Nama katolicima se spočitava kako nismo upoznati s Riječju Božjom, kako nam Biblija skuplja prašinu na policama. Nažalost, često puta je to istina. Uvijek radije uzimamo u ruke neki roman ili djelo koje nam se sviđa ili su nam ga drugi preporučili, dok Riječ Božju ostavljamo po strani. Naravno, potrebno je čitati klasična djela ili djela za razonodu, ali uvijek na prvo mjesto staviti Sveto pismo. U Svetom pismu možemo pronaći utjehu u vremenima žalosti, hrabrost u vremenima straha, poticaj u vremenima malodušnosti. Uz Božju je Riječ potrebno prijanjati i slijediti ga svim srcem. Znamo da se prorok Jona oglasio na Božju Riječ, da je zatisnuo uši kada je čuo Božji poziv. Htio je pobjeći od njega te je zbog toga proveo tri dana i noći u utrobi velike ribe. Kada je napokon izašao, odmah je na Božju zapovijed ustao i otišao prorokovati Ninivljanima koji su se na Božju Riječ odmah obratili i Bog se sažalio nad njima.

Da Ninivljani nisu poslušali Božju Riječ, Bog bi uništio njihov grad. I mi svake nedjelje slušamo Božju Riječ u čitanjima i svake nas nedjelje potiču na obraćenje života. Ali, mi „obavimo“ misu i vraćamo se svakodnevnim poslovima, kao da se ništa nije dogodilo, jer: „Vjernici smo i moramo ići na misu.“ I opet tjedan dana po starom, već čim prekoračimo prag crkve, zaboravljamo što smo čuli. No, ne bismo smjeli tako. Nedjelja je dan Gospodnji, dan kada odlazimo u crkvu slušati Boga kroz njegovu Riječ i hranimo se njegovim Presvetim Tijelom. Ne smijemo nedjeljni susret s Bogom ograničiti na taj jedan sat proveden u crkvi. Nedjelja nam mora (p)ostati dan kada ćemo intenzivno razmišljati o Božjoj Riječi. Ako ne stignemo svaki dan zbog posla i obaveza, barem u nedjelju desetak minuta u tišini ili u obiteljskom zajedništvu razmišljati što Bog upravo meni želi reći kroz današnja čitanja i evanđelje? Ako ćemo početi tako činiti i život će nam se početi mijenjati na bolje jer ćemo upravo u toj Riječi pronaći utjehu i ohrabrenje za tjedan i izazove koji su pred nama.

Na to nas poziva i Isus u evanđelju (Mk 1, 14-20): „Obratite se i vjerujte evanđelju!“ Znamo da su ga mnogi slijedili, ali nisu svi slušali njegovu Riječ, neki su je i krivo shvaćali te su ga zbog toga napustili. Nemojmo biti poput tih koji su zbog navezanosti na prolazno zaboravili na neprolazno, nego budimo radije poput Šimuna i Andrije i Jakova i Ivana koji su sve u isti čas ostavili i pošli za njim kada ih je pozvao. To je poruka današnje Božje Riječi, ali i svake nedjelje: „Obratite se i vjerujte evanđelju!“ Postanimo slušatelji i čitatelji Božje Riječi koji će u svakom ponovnom čitanju nekog dijela Svetog pisma pronaći uvijek novu i aktualnu poruku za svoj život. Tako ćemo bez dvojbi odgovarati na Božju volju u svom životu i na kraju ovog života biti pozvani u radost vječne domovine.

Dominik Hrupeke

SVETI TOMA AKVINSKI, 28. SIJEČNJA

Sveti Toma, kojega Crkva slavi 28. siječnja, pripada svakako u red jednog od najvećih crkvenih umova. Rođen je 1225. u dvorcu Akvino u južnoj Italiji. Od malena je pokazivao veliku želju za znanjem, a završavajući visoke škole u Napulju upozna se s dominikanskim redom. Roditelji su se protivili da on kao plemićki sin stupi u prosjački red. Unatoč protivljenjima postao je dominikanac, a poglavari vidjevši njegove ogromne intelektualne sposobnosti šalju ga učenjaku svetom Albertu Velikom.

Već s 23 godine života sveti Toma je postao profesor. Predavao je u Parizu, Rimu i Napulju. Kraj sve svoje velike učenosti ostao je uvijek jednostavan, ponizan i bezazlen redovnik. U poniznosti je postojano odbijao sve ponuđene mu crkvene časti. Njegov bistri duh dobro je shvatio da je poniznost evanđeoska krepost i da više vrijedi od sve učenosti, slave i počasti. Zato je uvijek htio ostati malen.

Sveti Toma je napisao mnoštvo filozofskih i teoloških djela, a najslavnije mu je bez sumnje djelo Teološka suma u tri dijela u kojoj je sustavno obradio svu teologiju. Djelo je prevedeno na sve svjetske jezike te u teološkoj književnosti zauzima sve do danas jedinstven položaj. Sveti Toma je bio i mistik. Žarko je štovao Presveti Sakrament te o njemu ispjevao najljepše himne kao što su: „Hvali Sion Spasitelja“, „Klanjam ti se smjerno, tajni Bože naš“, „Usta moja uzdižite preslavnome tijelu glas!“ Kad je jednom klečao pred raspelom, sam Spasitelj mu je progovorio: „Ti si o Meni tako lijepo pisao, što želiš kao nagradu?“ – Svetac je odgovorio: „Samo Tebe, Gospodine!“

Sveti Toma je umro relativno mlad, u dobi od 49 godina. Bilo je to 7. ožujka 1274. Bio je tada na putu u Lyon na opći sabor, ali je klonuo i zaustavio se u samostanu Fossa Nouva kraj Rima i ondje preminuo. Relikvije su mu kasnije prenesene u Toulouse. Proglašen je svecem, a g. 1567. i crkvenim naučiteljem. Mnogi pape proslavili su ga svojim spisima, od kojih su najvažnije enciklike Leona XIII. Aeterni Patris i Pija XI. Studiorum duces. Crkva je svetog Tomu proglasila i zaštitnikom svojih škola i studenata. On je, doista, sjajan primjer svima onima koji se bave umnim radom. U Tajne vjere prodire se to dublje što je srce čistije. Njegov lik to najbolje svjedoči.

Svetog Tomu je uvijek resila i crkvenost, osjećaj za Crkvu. Svojim spisima on se zalagao za Svetu Rimsku Crkvu i njezinu glavu papu. Nju je branio protiv svih zabluda. Njegov prvi životopisac Vilim Tocco zapisao je: „Kako je za Crkvu bila korisna nauka evanđeoskog naučitelja ne samo za objavljivanje katoličke istine obaju Zavjeta, već i za suzbijanje naopakosti krivovjerja, pokazao je u svom milosrđu Bog na početku svoje učiteljske službe i kasnije.“ Njegova su djela najsavršeniji izražaj katoličkog pravovjerja i skolastike. Ona su prava riznica katoličke nauke i to sa svih područja teologije.

On nam tako sjajno tumači središnji kršćanski Misterij Otkupljenja. Kristova žrtva na križu predstavlja više nego obilnu zadovoljštinu za grijehe ljudskoga roda, osobito jer je Isus trpio iz ljubavi i poslušnosti. Te dvije velike kreposti učinile su njegovu patnju još zaslužnijom. „Krist je trpeći iz ljubavi i poslušnosti prinio Bogu nešto od veće vrijednosti što i ne bi tražila nadoknada za sve uvrede od ljudskoga roda Bogu nanesene.“

Govoreći o Crkvi sv. Toma izriče i ovu lijepu misao: „Isus je prihvatio muku iz velike želje koju je imao da sebi ujedini Crkvu kao svoju Zaručnicu.“